6 A 565/2002 - 19

ČESKÁ REPUBLIKA

R O Z S U D E K
J M É N E M R E P U B L I K Y

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízdila a soudkyň JUDr. Brigity Chrastilové a JUDr. Milady Tomkové v právní věci **žalobkyně R. Š.** proti **žalované České správě sociálního zabezpečení,** Křížová 25, 225 08 Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 6. 3. 2002, č. j. 195 716 057/AV,

t a k t o :

I. Žaloba se **z a m í t á.**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalované ze dne 6. 3. 2002 byla zamítnuta žádost žalobkyně o poskytnutí jednorázové peněžní částky podle zákona č. 261/2001 Sb., o poskytnutí jednorázové peněžní částky účastníkům národního boje za osvobození, politickým vězňům a osobám z rasových nebo náboženských důvodů soustředěných do vojenských pracovních táborů a o změně zákona č. 39/2000 Sb., o poskytnutí jednorázové peněžní částky příslušníkům československých zahraničních armád a spojeneckých armád v letech 1939 až 1945 (dále jen „zákon“) s odůvodněním, že splnění podmínek uvedených v § 1 odst. 1 a 3 zákona nebylo prokázáno, protože podle údajů poskytnutých žalobkyní se její manžel účastnil v národním boji za osvobození jako československý partyzán po dobu kratší dvou měsíců.

Žalobkyně podala proti tomuto rozhodnutí včas opravný prostředek (který je podle nyní platných předpisů posuzován jako žaloba) u věcně a místně příslušného Vrchního soudu v Praze, v němž poukázala na účast jejího manžela v národním boji za osvobození a na pronásledování rodiny po roce 1948.

Vrchní soud v Praze o věci nerozhodl do 1. 1. 2003, proto v souladu s § 132 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), věc postoupil Nejvyššímu správnímu soudu k dokončení v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního s. ř. s. (§ 130 odst. 1 s. ř. s.) jako soudu věcně příslušnému.

Žaloba není důvodná.

Zákon se vztahuje na občany České republiky, kteří splňují podmínky uvedené v § 1 odst. 1 bodě 1 písm. c) až f), bodě 2 a odst. 2 zákona č. 255/1946 Sb., o příslušnících československé armády v zahraničí a o některých jiných účastnících národního boje za osvobození, a bylo jim o tom vydáno podle § 8 citovaného zákona osvědčení nebo kteří mají doklad, který toto osvědčení nahrazuje (dále jen "účastník národního boje za osvobození"). Účastníkem národního boje za osvobození je i občan České republiky, který splňuje podmínky uvedené v § 1 odst. 1 bodě 1 písm. a) citovaného zákona, pokud byl příslušníkem československého armádního sboru ve Svazu sovětských socialistických republik a konal tam službu sice kratší než tři měsíce, avšak společně se službou příslušníka první československé armády na Slovensku jeho vojenská služba trvala alespoň tři měsíce.

Za účastníky národního boje za osvobození se podle tohoto zákona považují též občané České republiky, kteří v době od 15. března 1939 do 8. května 1945 byli z rasových nebo náboženských důvodů soustředěni do vojenských pracovních táborů na území Československa v jeho hranicích z 29. září 1938 nebo se z týchž důvodů na tomto území ukrývali po dobu celkem nejméně tří měsíců a pokud za tuto dobu již neobdrželi jednorázovou peněžní částku podle zákona č. 217/1994 Sb., o poskytnutí jednorázové peněžní částky některým obětem nacistické persekuce (§ 1 odst. 3 zákona).

Zákon se vztahuje i na vdovy nebo vdovce po účastníku národního boje za osvobození, pokud jsou občany České republiky, jejichž manželství trvalo v době účasti manžela v národním boji za osvobození nebo bylo z důvodu nemožnosti uzavřít manželství uzavřeno nejpozději do 31. prosince 1945 a jejichž manžel buď padl nebo kdykoliv později zemřel; stejně tak se zákon vztahuje i na vdovy a vdovce, pokud jsou občany České republiky, kteří uzavřeli nové manželství (§ 1 odst. 2 zákona).

Účastníkům národního boje za osvobození uvedeným v § 1 odst. 1 a 3 zákona, jejichž účast v národním boji za osvobození trvala alespoň 1 rok, náleží jednorázová peněžní částka ve výši 120 000 Kč a za každý další měsíc účasti se výše jednorázové peněžní částky zvyšuje o 1000 Kč (§ 5 odst. 1 zákona).

Prokáže-li oprávněná osoba, že při národním boji za osvobození byl účastník národního boje za osvobození zraněn a v důsledku tohoto zranění mu byl přiznán plný invalidní důchod, částečný invalidní důchod, invalidní důchod nebo přídavek k důchodu, činí výše jednorázové peněžní částky 120 000 Kč, pokud pro ně není výhodnější částka náležející za dobu účasti v národním boji za osvobození (§ 5 a § 6 zákona).

Podle § 5 odst. 3 zákona výše jednorázové peněžní částky pro účastníka národního boje za osvobození za účast v národním boji za osvobození kratším než 1 rok, trvajícím však alespoň tři měsíce nebo alespoň dva měsíce v případě služby v partyzánské jednotce jako československý partyzán podle zvláštního zákona, kterým je zákon č. 34/1946 Sb., jímž se vymezuje pojem „československého partyzána“, v platném znění, činí 60 000 Kč.

Z osvědčení vydaného Ministerstvem národní obrany podle § 8 zákona č. 255/1946 Sb. vyplývá, že manžel žalobkyně A. Š. byl účastníkem národního boje za osvobození a podle § 15 uvedeného zákona započítává se mu doba od 10. 7. 1944 do 17. 8. 1944 jako československému partyzánu. Účast manžela žalobkyně v národním boji za osvobození jako partyzána byla tedy kratší než dva měsíce, žalovaná proto dospěla ke správnému závěru, že žalobkyni nárok na jednorázovou peněžní částku nevznikl.

Z vyložených důvodů nebyla žaloba shledána důvodnou, Nejvyšší správní soud ji proto zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).

S ohledem na souhlas žalované s rozhodnutím o věci bez jednání a s přihlédnutím k nevyjádření nesouhlasu s takovým projednáním žalobkyní, soud rozhodl o věci samé bez jednání (§ 51 odst. 1 s. ř. s.).

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn tím, že žalovaná, která by měla podle výsledku řízení na jejich náhradu právo, tuto náhradu neuplatnila.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. července 2003

JUDr. Bohuslav Hnízdil
předseda senátu